

Dlaczego chrześcijanie powinni zachowywać Prawo (odcinek 51) —

Dwa kapłaństwa

19 kwietnia 2024 r.

Tekst polski: Gorzowskie Centrum Biblijne – 18 stycznia 2026 r.

Przekłady biblijne: BP, BT i BWP, TW - tłumaczenie własne.

Witamy ponownie wszystkich w 51. odcinku naszej serii *Dlaczego chrześcijanie powinni zachowywać Prawo*.

Dzisiaj przechodzimy do piątej i ostatniej zasadniczej zmiany, jaka dokonana się przy przejściu ze Starego Przymierza do Nowego Przymierza. Ten piąty element dotyczy urzędu kapłaństwa. Aby pomóc wam właściwie zrozumieć, co naprawdę się wydarzyło, przeczytam fragment z Listu do Hebrajczyków. Autor przedstawił tam mistrzowską egzegezę dotyczącą przejścia z porządku Aaronowego do porządku Jezui — albo, jak to ujął, porządku Melchisedeka.

List do Hebrajczyków 7:11 mówi:

„Jeśli więc doskonałość już została osiągnięta przez kapłaństwo wywodzące się od Lewiego lud bowiem otrzymał Prawo oparte na tym kapłaństwie to po cóż było ustanawiać jeszcze inne kapłaństwo, to na wzór Melchizedeka, zamiast pozostawać przy kapłaństwie według Aarona?” (BWP)

Autor dostrzegł, że porządek Aaronowy funkcjonujący pod Starym Przymierzem był niedoskonały. Nie był doskonały. Jeśli czytasz samo Prawo, zobaczysz, że już na samym początku coś było poważnie nie tak. Dlaczego tak mówię? Jest ku temu kilka powodów.

Mojżesz, który był pośrednikiem, wszedł na górę, aby otrzymać od Boga prawa i ustawy, które miał przekazać ludowi. Gdy Mojżesz opóźniał swoje zejście, lud stał się niespokojny i postanowił uczynić złotego cielca. Kto jednak umożliwił całe to wydarzenie? To Aaron sporządził ten posąg, któremu lud oddał cześć i o którym oświadczył, że to on wyprowadził ich z Egiptu i dał im wolność. Aaron nie powstrzymał ludu przed popadnięciem w ten wielki grzech. Tak więc już w chwili wchodzenia w przymierze zostaje nam ukazana niedoskonałość i słabość porządku Aaronowego.

A jeśli to nie było wystarczające, to synowie Aarona, którzy mieli po nim sprawować urząd i dokonywać przebłagania za synów Izraela, musieli najpierw złożyć cielca za własne grzechy, a dopiero potem mogli wstawiać się za synami Izraela i dokonywać za nich przebłagania. I ponownie widzimy poważną słabość porządku Aaronowego.

Porządek Aaronowy bardzo różni się od porządku Melchisedeka. Na marginesie warto dodać, że zarówno porządek Aaronowy, jak i porządek Melchisedeka są wspomniane w Torze (Prawie). Co więcej, porządek Melchisedeka pojawia się jako pierwszy. Melchisedek był najwyższym kapłanem Boga dla Abrahama. Tak więc oba te porządki znajdują się w Prawie, lecz porządek Aaronowy był niedoskonały, podczas gdy porządek Melchisedeka był nieporównywalnie wyższy.

List do Hebrajczyków 7:12

„Skoro więc kapłaństwo ulega zmianie, z konieczności następuje też zmiana Prawa” (TW)

Zauważmy, czego autor nie powiedział. Nie powiedział, że Prawo zostało zniesione ani całkowicie usunięte. Powiedział, że Prawo zostało zmienione. Innymi słowy, w Prawie jako całości nastąpiła poprawka. Ponieważ przechodzimy od kapłaństwa, które jest częścią Prawa, do kapłaństwa wyższego, musi nastąpić zmiana — czyli poprawka — w Prawie. Tak więc Prawo, jak jasno wyłożył autor, pozostaje w mocy. Jest ważne; nastąpiła jedynie poprawka z powodu niedoskonałości kapłaństwa Aaronowego.

List do Hebrajczyków 7:13–14

„Ten zaś, do którego odnoszą się powyższe słowa [Jezus], należał przecież do pokolenia, z którego nikt nie służył ołtarzowi. (14) Wiadomo zaś, że Pan nasz należał przez swe narodzenie do pokolenia Judy, tymczasem Mojżesz wcale nie wspomina o kapłanach, którzy by pochodzili z tego pokolenia.” (BWP)

I to jest całkowicie prawdziwe. Gdy czytamy Prawo, widzimy jasno, że tylko Aaron i jego synowie mogli służyć przy ołtarzu. Nikt z pokolenia Judy nie miał do tego prawa. W rzeczywistości królowie, którzy uznali, że mogą wejść i składać kadzidło oraz pełnić funkcję kapłańską, zostali przez Boga ukarani. Nie skończyło się to dla nich dobrze. Dokładnie to przekazuje autor. Następnie mówi dalej:

List do Hebrajczyków 7:15–17

„Wszystko staje się jeszcze bardziej jasne wobec faktu, że oto pojawia się inny kapłan na wzór Melchizedeka (16) i jest kapłanem nie na mocy przepisów ludzkiego prawa, — Prawo mówiło, że kapłanem służącym przy ołtarzu mógł być jedynie cielesny potomek Aarona — lecz z powodu nieprzemijającego życia. (17) W rzeczywistości bowiem tak mówi o Nim Pismo: Jesteś kapłanem na wieki na wzór Melchizedeka.” (BWP)

Chcę teraz powiedzieć kilka słów o porządku Melchisedeka. Jak już wspomniałem, jest to pierwszy porządek kapłański wspomniany w Prawie. Ma to prorocze znaczenie, ponieważ jest on bardzo tajemniczy. Pojawia się w Księdze Rodzaju i nie jest ponownie

omawiany aż do Księgi Psalmów, gdzie zostaje wypowiedziane proroctwo. Dawid miał taką wizję:

Psalm 110:1, 4

„Uroczysta wypowiedź Jahwe do mego Pana: Usiądź po mej prawicy, aż położę wrogów Twoich jako podnózek dla Twych stóp”. A w wersecie 4 Ojciec mówi do Syna i ogłasza: „Jahwe przysięgał i nie będzie żałował: Tyś na wieki kapłanem na podobieństwo Melchizedeka.” (BP)

A więc Ojciec przemówił do swojego Syna, tego, którego sam Dawid nazwał Panem, i to proroctwo zostało wypowiedziane. Wiemy więc, że porządek Melchisedeka ma nadejść. Jest to szczególnie istotne, gdy weźmiemy pod uwagę samo imię „Melchisedek”, które oznacza „Mój król jest sprawiedliwy” lub „Mój król jest prawością”.

Melchisedek, który był kapłanem Abrahama, był jednocześnie królem (*melech*) i kapłanem (*kohen*). Sprawował oba te urzędy równocześnie, podczas gdy w Prawie były one całkowicie od siebie oddzielone. Żaden król nie mógł być kapłanem i nie znajdujemy żadnego potomka Aarona, który byłby królem. A jednak Melchisedek był królem Szalem (Salem), co jest skróconą formą Jerozolimaim (Jerozolimy). Tak więc Melchisedek był królem Jerozolimy i kapłanem Boga Najwyższego.

Mesjasz miał wejść w porządek Melchisedeka. W rzeczywistości istnieje fascynujące proroctwo w Księdze Zachariasza 6, gdzie Ten nazwany Latoroślą (*šemaḥ*) „zasiądzie i będzie panował na swoim tronie; i będzie kapłanem na swoim tronie” (Zachariasz 6:13 - TW). Połączy On oba urzędy — króla i kapłana — ponieważ przyjdzie w porządku Melchisedeka. Pod każdym względem ten porządek jest wyższy od porządku Aaronowego.

List do Hebrajczyków 7:18–19

„Tak więc zostało zniesione uprzednio istniejące Prawo, gdyż okazało się słabe i nieużyteczne. — mówiliśmy już o tej słabości i nieużyteczności, były ku temu wyraźne oznaki — (19) Niczemu bowiem nie dało pełnej doskonałości. Miejsce Prawa zajęła nadzieja lepszej przyszłości i poprzez tę nadzieję zbliżamy się do Boga.” (BWP)

List do Hebrajczyków 7:23–26

„Poza tym, podczas gdy tam wielu [kolejno] zostawało kapłanami, gdyż śmierć trwać im nie pozwalała [na wieki], — był to kolejny przejaw słabości i nieużyteczności porządku Aaronowego; jeden syn po drugim umierał — (24) to Ten, ponieważ trwa na wieki, posiada kapłaństwo wiekuiste. (25) Dlatego też może zbawiać wszystkich, którzy kiedykolwiek żyć będą, byleby tylko zechcieli zbliżyć się do Boga przez Niego. On bowiem żyje po to, aby wstawiać się za nami. (26) Takiego to właśnie potrzeba nam było

arcykapłana: świętego, niewinnego, nieskalanego, oddzielonego od grzeszników, wywyższonego ponad niebiosy” (BWP)

To naprawdę niezwykła egzegeza rzeczywistości tego porządku oraz Mesjasza, który jest wyższy niż niebiosy i sprawuje urząd kapłana i króla. To radykalna zmiana. On już nigdy nie umrze. Spójrz na wszystkie te zmiany i na to, jak Pan je wypełnił: Pan był ofiarą; jest Pośrednikiem; pełni funkcję Najwyższego Kapłana; jest Autorem i Dokończycielem naszej wiary; jest Alfą i Omega, Początkiem i Końcem, Alef i Taw; jest wszystkim we wszystkim. Cała uwaga i cała chwała należą do Pana.

Niech Bóg was błogosławi. Do zobaczenia w następnym odcinku.

KONIEC ODCINKA 51